

holdet medfører imidlertid, at man ikke ligefrem kan oversføre de Bestemmelser, som ere givne for Skibe paa Vandgrænsen. Medens man lige saa vel kan anvende Eftersyn paa det ene som det andet Sted, gælder dette ikke om Karantænen. Det er noget, som frembyder sig af sig selv. Sagttagelseskarantænen holdes om Bord paa Skibet, men man kan ikke være i Karantæne i et Jærnbanetog. Den foreløbige Lov maatte for Vandgrænsen give andre Bestemmelser end dem, som gælde for Skibe. Disse Bestemmelser gaa ud paa at bemyndige Regeringen til at forbyde, at man overstrider Grænsen, eller hvor saadant Forbud ikke anses fornødent, at paabyde, at de Individuer, der komme fra Udlandet, overstride Vandgrænsen, i en vis Tid skulle være under Lægetilsyn, for at man i paakommende Tilfælde ved Sygdommens Udbrud straks skal kunne frsride ind og forhindre, at den breder sig. Det vil let ses, at den sidste Bestemmelse, saaledes som den foreløbige Lov er affattet, ogsaa bliver en supplerende Bestemmelse til de for Skibe gældende Forrifter.

Naar jeg nu skal udtale mig om, hvorvidt den foreløbige Lov har været betimelig og hensigtsmæssig, da stonner jeg ikke rettere, end at Svaret maa være bekræftende. Jeg tvivler ikke paa, at det store Flertal, baade i Landet og ogsaa her i Rigsdagen, vil tiltræde denne Betragtning. Ganske vist rejste der sig straks enkelte Stemmer mod Lovens Bestemmelser om Grænsespærringen, men jeg tror ikke, at de havde noget stort Publikum bag ved sig. Jeg kan heller ikke stonne, at der under de daværende Omstændigheder var andet at gøre end at give en foreløbig Lov af et saadant Indhold som det anførte. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Foranstaltninger der kunne tjene til at forebygge Koleras Indtrængen i et Land, ere Meningerne ganske vist delte, ogsaa blandt de lærde. Men enten nu den ene eller den anden Mening er den rigtige, kan der dog ikke være nogen Tvivl om, at Sygdommen let kan forplante sig til et Sted, hvor der ikke hersker Kolera, ved Personer, som forlade et kolerasmittet Sted i tilskyndende raff Tilstand, men som, bærende Smitten i sig, naa til et nyt Sted, hvor Sygdommen kommer til Udbrud. Derom have vi Erfaringer fra August Maaned, da en Mand,

der var smittet i Hamborg, rejste til Aarhus, hvor Sygdommen kom til Udbrud, og hvor han smittede en anden Mand; det lyftedes imidlertid at kvæle Sygdommen. Dette Tilfælde viser Betimeligheden og Hensigtsmæssigheden af den ommeldte Bestemmelse. I øvrigt skal jeg med Hensyn til den nærmere Begrundelse af samme henvise til de Betragtninger, som findes i Motiverne til Lovforslaget. Det turde være klart, at skulde de Karantænebestemmelser, som vare givne med Hensyn til Skibe, under de foreliggende Forhold bevare deres praktiske Betydning, var det nødvendigt, at der ogsaa blev truffet særlige Bestemmelser for Vandgrænsens Vedkommende. Ellers havde Folk i Stedet for at begive sig over Kiel eller over Gedsø her til Landet og undertaste sig den for disse Ruter paabudte Karantæne, kunnet uden Standsning drage ind over Vandgrænsen. Jeg kan derfor ikke stonne andet, end at man maa sige, at disse Bestemmelser ere komne i rette Tid. Hvad der vilde være sket, hvis de ikke vare komne, er umuligt at sige, men man kan i saa Henseende drage rimelige Slutninger fra de Erfaringer, som vi have fra 1853, da Koleraen kom til Kjøbenhavn, og Folk saa, som bekendt, i Mængde forlod Byen og førte Smitten med sig rundt omkring i Landet. Det skulde nu være gaet underlig til, om ikke en Del af de Hamborgere, som flyttede fra den angrebne By, vare dragne her til Danmark, og om ikke nogle af dem havde medført Sygdommen. — Vigesom der saaledes upaatvivlelig har været god Grund til den trufne Ordning, saaledes kan jeg ikke stonne andet, end at den er bleven gennemført hensynsfuldt og human. Enkelte Klager ere vel fremkomne, men det er jo noget, som ikke kan undgaaes under saadanne Forhold. Saa vidt jeg har forstaaet, vedrøre Klagerne Desinfektionen, naturligvis er der mange Ting, som ikke taale Desinfektion, uden at de lide derved.

Naar jeg nu gaar ud fra, at Bestemmelserne i den foreløbige Lov baade have været betimelige og hensigtsmæssige, saa er det ogsaa dermed givet, hvorledes jeg stiller mig med Hensyn til Spørgsmaalet om at give en blivende Lov paa dette Omraade. Hvad der er sket en Gang, kan ske to Gange, vi kunne saa samme Situation igen, og de sagkyndige udtale jo, at et Sted, hvor Kolera